

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven [vedr. gensidige toldindrømmelser].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1675, fremsættelsen i tidenden sp. 3314).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Det foreliggende lovforslag om ændringer i toldloven er ifølge de til lovforslaget knyttede bemærkninger begrundet i ønsket om en ajourføring af den danske toldlovgivning under hensyn til den stedfundne internationale udvikling på det toldpolitiske område.

Hurtigt efter den anden verdenskrig opstod i mange lande stærke ønsker om aftaler om gensidige toldindrømmelser og toldbindinger. Med Danmarks store udenrigshandel taget i betragtning var disse ønsker naturligvis særlig stærke hos os. Der blev da også stedse, hvor lejlighed viste sig, udfoldet store anstrengelser for at få gjort et indhug i de formelige toldmure, som danske varer stødte på ude omkring i verden. Toldkonferencer blev afholdt, således i Genève, Annecy og Torquay, og de vedtagne protokoller udviser, at der i alt mellem de deltagende GATT-lande, som deltog i konferencerne, blev vedtaget to-sidede aftaler om nedsættelser eller bindinger på i alt 60 000 varespecifikationer. Danmark opnåede således ved Torquay-konferencen alene toldbindinger til direkte indrømmelser på i alt 200 udenlandske toldsatsfordelt på 16 lande. At disse forhandlinger har haft deres store betydning, fremgår alene deraf, at Danmark opnåede indrømmelser i Torquay over for Tyskland med hensyn til 25-30 pct. af eksporten.

For Italien gælder, at indrømmelserne beløb sig til 10-15 pct., og over for andre lande opnåedes der også gode resultater.

Der er imidlertid sket et og andet i den sidste halve snes år. Samhandelen landene imellem har taget et kolossalt opsving, markedsdannelser er opstået med bl. a. den følge, at toldberegningsgrundlaget i de enkelte lande er blevet ændret. Også Danmark har fået sin nye toldtarif, der bygger på den internationale Bruxellesnomenklatur, som har en helt anden opbygning og varespecifikation end den hidtil gældende. Samme forhold gjorde sig gældende i en lang række af de lande, som Danmark havde indgået mellemfolkelige aftaler med om gensidige toldindrømmelser og toldbindinger. Efterhånden er der således sket så store forskydninger i ydre toldkoncessioner, at en eventuel inddragelse eller måske udvidelse kun vanskeligt kan finde sted, så at den præcist omfatter det i sin tid tilsigtede vareområde.

Når hertil må føjes, at Romunionens lande ifølge deres GATT-forpligtelser skal overføre de af dem ydede toldindrømmelser til fællesskabet i unionen, er det fuldt forståeligt, at den højtærede finansminister nu søger den danske toldlovgivning indrettet på de nye forhold, så at vi ikke bringer os selv i en dårligere forhandlingsposition, end nødvendigt er, over for Romunionens lande, som vi står i forhandlinger med om fornyelser af tidligere indgåede indrømmelser.

Ifølge den højtærede finansministers bemærkninger skulle forholdet være det beklagelige, at Danmark under de stedfindende forhandlinger med Romunionens lande ikke har kunnet trænge igennem med sine synspunkter, og at vi som følge heraf skulle befinde os i en uønsket situation. Man kan måske have grund til at være forbavset over denne indstilling hos disse lande, som alle dog må have en stor interesse i samhandelen med os — i hvert fald taler samhandelstallene deres tydelige sprog. Det bør vel også fremhæves så stærkt som muligt, at netop Danmark under de årelange forhandlinger om markedsdannelserne hele tiden har fremhævet nødvendigheden af, at der opnåedes muligheder for at bevare samhandelen i samme udstrækning markedsdannelserne imellem med det klare sigte at